

Weer naar Ghana

Na weer een paar maanden in Nederland te zijn geweest, ben ik van 9 maart weer naar Ghana vertrokken. Ik hoop hier tot 9 mei weer te kunnen zijn.

In november/december ben ik ook voor 6 weken geweest en heb ik o.a. aan verschillende ontwikkelingen en procedures mbt overheidsinstanties kunnen werken.

Daar ga ik nu weer mee verder. De vergunningen voor bv de kliniek, mijn verblijfsvergunning, etc. waar we al zo lang aan werken en op hopen, zijn nog steeds niet rond.

Nu zijn we daarnaast ook nog een volgend proces gestart, nl. om onze twee fosterhomes (in noord en zuid Ghana) officieel als zodanig te registeren bij de sociale dienst.

Dit alles gaat hand in hand met het veranderende beleid van de Ghanese overheid in de verschillende sectoren waar wij als stichting mee te maken hebben. Het is tijdrovend, vermoeiend en frustrerend soms, maar zal uiteindelijk hopelijk bijdragen aan betere inbedding van de verschillende projecten in de ghanese samenleving en daarmee grotere onafhankelijkheid van stichting Onyame Nederland en van mij als persoon. En dat is waar we naar streven.

Bewoners van fosterhome in Noord Ghana

Het is de bedoeling dat de stichting in Ghana en de projecten die daar onder vallen steeds zelfstandiger, zowel kwa leiderschap als financieel, gaan functioneren.

Behalve deze processen in gang zetten en faciliteren, is het ook mijn taak om de huidige medewerkers en betrokkenen te coachen naar verdere zelfstandigheid en evt. ook uit te kijken naar nieuwe mensen om onze teams aan te vullen.

Dat is een grote uitdaging, die ik niet graag alleen aan zou gaan, maar waarbij ik me gesteund weet door de besturen van zowel Onyame Ghana als Onyame Nederland. Maar boven alles laten ik me hierin leiden door God. Ik ben er van overtuigd dat Hij dit werk al ver voor het in mijn gedachten opkwam, gepland heeft en ook weet hoe het verder voortgezet gaat worden. Het is aan mij en aan ons de uitdaging om Zijn plannen te herkennen en gehoorzamen.

Naast alle taken die ik hier weer op moet pakken, is het natuurlijk ook heerlijk om iedereen, maar vooral de kinderen, weer te zien. Ook is het heerlijk om weer even in mijn 'eigen vertrouwde omgeving' te zijn.

Blessing is inmiddels voor de tweede keer aan haar hartje geopereerd. Helaas is deze operatie niet helemaal geslaagd en zal ze, als ze een jaar of 16 is waarschijnlijk nog een keer geopereerd moeten worden. Tot die tijd zal ze afhankelijk zijn van dure medicatie en nauw toezicht. Ze kan elk moment in ademnood verkeren en moet dan met spoed (wat hier in Ghana niet vanzelfsprekend is) opgenomen worden.

Maar we vertrouwen erop dat dit alles niet voor niets is geweest en dat Blessing zal leven en haar naam eer aan zal doen, nl. een zegen zijn voor anderen.

We zijn erg dankbaar dat een (Nederlands) gezin de 'foster-parents' van Blessing geworden zijn en bereid zijn de kosten voor haar levensonderhoud en dure medicatie te dragen.

Hierdoor hoeven we geen beroep te doen op het reguliere budget van stichting Onyame.

Hierdoor is het bestuur van een groot dilemma verlost, nl hoe te verantwoorden om grote bedragen uit te geven aan 1 kindje, terwijl dat zelfde geld heel veel ontwikkeling en toekomst perspectief aan vele anderen kan brengen. Tegelijkertijd is dit ene kindje inmiddels op ons pad gekomen en zijn we met haar onderweg. Dan zeg je niet zomaar 'nee', wetend dat ze daardoor geen overlevingskansen

heeft. Maar gelukkig is er dus voorzien en zijn we de fosterparents dankbaar om de zorg voor Blessing mogelijk te houden.

Boven alles zijn we God dankbaar in Zijn voorziening in al onze noden. We hebben mogen ontdekken dat Hij ons alles geeft om dat wat Hij van ons vraagt ook uit te kunnen voeren.

Volgende maand hoop ik weer wat meer ervaringen van mijn tijd hier te kunnen vertellen. Ik kijk uit naar de weken die voor me liggen.

Alvast gezegende paasdagen,

Een warme groet, Marleen